

Rapport

Klacht

Verzoeker klaagt erover dat Tricijn Belastingen - bij de berekening van zijn betalingscapaciteit in het kader van een verzoek om kwijtschelding van waterschapsheffing - de verhoging van zijn WAO-uitkering in verband met hulpbehoevendheid heeft meegerekend als inkomsten.

Beoordeling

I. Bevindingen

1. Bij brief van 13 juni 2008 heeft Tricijn Belastingen de aanvraag om kwijtschelding van waterschapsbelastingen over 2008 van verzoeker afgewezen. Bij de berekening is gebleken van een betalingscapaciteit van € 1.471,58 op jaarbasis, waaruit de belastingaanslag van € 124,12 moet worden voldaan.

In het administratief beroepsschrift van 1 juli 2008 stelt de gemachtigde van verzoeker dat de toeslag die verzoeker krachtens artikel 13 AAW en artikel 22 WAO ontvangt niet bij de berekening van de betalingscapaciteit moet worden betrokken. Als reden voert de gemachtigde aan dat de toegekende toeslag dezelfde functie heeft als bijzondere bijstand en dat de toeslag net als bijzondere bijstand niet bij de berekening van de betalingscapaciteit mag worden betrokken.

Bij brief van 19 september 2008 handhaaft Tricijn Belastingen het standpunt om geen kwijtschelding te verlenen. Ingevolge artikel 14 van de Uitvoeringsregeling Invordering 1990 is de toeslag krachtens artikel 13 AAW en artikel 22 WAO niet vrijgesteld.

2. Bij brief van 26 september 2008 legt de gemachtigde van verzoeker de klacht over de weigering kwijtschelding te verlenen voor aan de Nationale ombudsman.

3. Verzoeker heeft van de toenmalige Nieuwe Algemene Bedrijfsvereniging bij besluit van 29 januari 1996 op zijn AAW-/WAO-uitkering vanaf 20 april 1994 een toeslag voor een, althans voorlopig blijvende, toestand van hulpbehoevendheid krachtens artikel 13 AAW of artikel 22 WAO toegekend gekregen.

Verzoeker ontvangt nog steeds deze toeslag op zijn WAO-uitkering.

4. De Uitvoeringsregeling Invorderingswet 1990 bevat - voor zover hier van belang - de volgende bepalingen:

Artikel 11, aanhef en onder a.

"Kwijtschelding wordt verleend voor:

a. het gehele op de belastingaanslag openstaande bedrag indien geen vermogen en geen betalingscapaciteit aanwezig is; ... "

Artikel 13, eerste lid

"1. Onder betalingscapaciteit, bedoeld in artikel 11, wordt verstaan het positieve verschil in die periode van twaalf maanden vanaf de datum waarop het verzoek om kwijtschelding is ingediend van het gemiddelde per maand te verwachten netto-besteedbare inkomen van de belastingschuldige in die periode en de gemiddeld per maand te verwachten kosten van bestaan in die periode."

Artikel 14, eerste lid onder a.:

"1. Onder het netto-besteedbare inkomen, bedoeld in artikel 13, wordt verstaan het met de in artikel 15, eerste lid, vermelde uitgaven verminderde gezamenlijke bedrag van:

de aan inhouding van loonbelasting/premie voor de volksverzekeringen onderworpen inkomsten verminderd met de wettelijke inhoudingen, zonder rekening te houden met de daarbij eventueel in mindering gebrachte jonggehandicaptenkorting, bedoeld in hoofdstuk 8 van de Wet inkomstenbelasting 2001, en de ingehouden pensioenpremies en premies ziektekostenverzekering;"

5. Bij beantwoording van Kamervragen van 2 mei 1997 over de toeslag ex artikel 13 AAW en ex artikel 22 WAO heeft de staatssecretaris van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer mede namens de staatssecretaris van Financiën onder andere gesteld (Tweede Kamer, vergaderjaar 1996 - 1997, Aanghangsel):

"Een op grond van artikel 13 van de AAW of artikel 22 WAO verhoogde arbeidsongeschiktheidsuitkering behoort voor de Wet op de inkomstenbelasting 1964 tot het belastbaar inkomen."

"Een vrijstelling van loon- en inkomstenbelasting van eerdergenoemde toeslagen is niet mogelijk.

De oorzaak ligt in het feit dat de verhoging van de uitkering noch een directe relatie heeft met de werkelijke kosten van hulpbehoefvendheid noch geheel op het inkomen van belastingplichtige is afgestemd."

II. Beoordeling

6. Het redelijkheidsvereiste houdt in dat bestuursorganen de in het geding zijnde belangen tegen elkaar afwegen en dat de uitkomst hiervan niet onredelijk is. Het redelijkheidsvereiste brengt mee dat van een bestuursorgaan kan worden verwacht dat het bij de bevoegdheid tot kwijtschelding gebruik maakt van de ruimte die de toepasselijke

regelgeving biedt teneinde tot de in redelijkheid meest juiste beslissing te komen.

7. Tricijn Belastingen heeft bij de beoordeling van het verzoek om kwijtschelding terecht verwezen naar artikel 14 van de Uitvoeringsregeling Invorderingswet 1990.

8. Eerder heeft de Nationale ombudsman in een rapport geoordeeld dat een redelijke toepassing van voornoemd artikel 14 meebrengt dat een uitkering ingevolge de Wet uitkeringen burger-oorlogsslachtoffers 1940-1945 (Wubo), hoewel deze niet expliciet wordt genoemd in artikel 14, eerste lid onder c, bij de beoordeling van een verzoek om kwijtschelding niet tot het besteedbare inkomen wordt gerekend (rapport 2008/025).

De vraag rijst nu of hetzelfde kan gelden voor de toeslag op de arbeidsongeschiktheidsuitkering als bedoeld in artikel 13 AAW of artikel 22 WAO.

9. In rapport 2009/025 is aangegeven dat in de relevante regelgeving en toelichting daarop is vastgesteld dat de toeslag ingevolge artikel 19 Wubo een toeslag is die geen invloed heeft op het belastbaar inkomen van de betrokkene, omdat deze toeslag een bestemmingskarakter heeft. In zoverre is deze toeslag niet vergelijkbaar met de toeslag op de arbeidsongeschiktheidsuitkering als bedoeld in artikel 13 AAW of artikel 22 WAO. Immers van laatstgenoemde toeslag heeft de staatssecretaris in antwoord op Kamervragen expliciet gesteld dat deze tot het belastbaar inkomen behoort.

10. Gelet op deze duidelijke uitspraak van de staatssecretaris kan niet met een beroep op het redelijkheidsvereiste van Tricijn Belastingen worden verlangd dat het de toeslag op de arbeidsongeschiktheidsuitkering bij de beoordeling van een kwijtscheldingsverzoek buiten beschouwing laat. Dat de gemeente Almere bij de beoordeling van een kwijtscheldingsverzoek van verzoeker die toeslag wel buiten beschouwing heeft gelaten, doet hieraan niet af.

De onderzochte gedraging is behoorlijk.

Conclusie

De klacht over de onderzochte gedraging van Tricijn Belastingen te Harderwijk, is ongegrond.

Onderzoek

Op 26 september 2008 ontving de Nationale ombudsman een verzoekschrift van de heer V. te Almere, ingediend door mw. M. Tempelman van Sociaal Raadslieden te Almere, met een klacht over een gedraging van Tricijn Belastingen te Harderwijk.

Naar deze gedraging, die wordt aangemerkt als een gedraging van het dagelijks bestuur van de gemeenschappelijke regeling Tricijn Belastingen, werd een onderzoek ingesteld.

In het kader van het onderzoek werd betrokkenen verzocht op de bevindingen te reageren. Betrokkenen maakten van deze gelegenheid geen gebruik.

Informatieoverzicht

De bevindingen van het onderzoek zijn gebaseerd op de volgende informatie:

1. Brief van de toenmalige Bedrijfsvereniging Nieuwe Algemene van 29 januari 1996, waarbij met ingang van 20 april 1994 een verhoging van de AAW/WOA-uitkering is toegekend vanwege een toestand van hulpbehoevendheid, welke geregeld oppassing en verzorging nodig maakt.
2. Brief van Tricijn belastingen van 13 juni 2008, waarbij de aanvraag om kwijtschelding over 2008 is geweigerd.
3. Brief van Tricijn belastingen van 19 september 2008, waarbij het beroep tegen de weigering om kwijtschelding toe te kennen is afgewezen.
4. Verzoekschrift van 26 september 2008 met bijlagen gericht aan de Nationale ombudsman.

Bevindingen

Zie onder Beoordeling.

Achtergrond